

másik jogorvoslat is, nevezetesen a gyógyszerek valamennyi és meghatározott kategóriája ára csökkentésének lehetősége, vagy a hivatkozott „esetleges csökkentések” kizárólag a befagyasztott árú gyógyszerekre vonatkoznak?

2) Azt a kérdést kell feltenni, hogy a 89/105 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése – abban a részében, amelyben arra kötelezi a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy évente legalább egyszer felülvizsgálatot végezzenek annak megállapítása céljából, hogy a makrogazdasági feltételek az árfagyasztás változatlan fenntartását indokolják-e – értelmezhető-e úgy, hogy – feltételezve, hogy az 1. kérdésre adott válasz lehetővé teszi az árcsökkentést – ezen intézkedés egy év folyamán többször is alkalmazható, és több év (2002-től kezdődően 2010-ig) során is megismétlődhet?

3) A 89/105 irányelv hivatkozott 4. cikke értelmében – azon előfeltételek fényében olvasva, amelyek az azon gyógyszerek árának ellenőrzésére irányuló intézkedések célján alapulnak, amely gyógyszereket a közegészség színvonalának javítása a megfizethető árú gyógyszerekkel történő megfelelő ellátás biztosítása, valamint annak követelménye határoz meg, hogy el lehessen kerülni, hogy az egymástól eltérő intézkedések akadályozzák, vagy torzítsák a gyógyszerek Közösségen belüli kereskedelmét – a közösségi joggal összeegyeztethetőnek lehet-e minősíteni az olyan intézkedések elfogadását, amelyek a költségeknek csak „becsült”, és nem „megállapított” gazdasági értékére vonatkoznak (a kérdés mindkét tényállásra vonatkozik)?

4) A gyógyszerköltségek maximumának tiszteletben tartására vonatkozó igényeket, amely maximum meghatározása az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik, csak a gyógyszerköltségekhez kell pontosan vonatkoztatni, vagy pedig a tagállamok saját hatáskörébe tartozónak kell tekinteni azt a mérlegelési lehetőséget, hogy az egyéb egészségügyi költségekre vonatkozó adatokat is figyelembe lehet venni?

5) Az átláthatóságnak és a gyógyszerárak befagyasztására vagy általános csökkentésére irányuló intézkedésekben érdekelt vállalkozások részvételének az irányelvből következő elveit úgy kell-e értelmezni, hogy mindig és minden esetben szükséges-e előírni a rögzített ártól való eltérés lehetőségét (a 89/105 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése) és a kérelmező vállalat konkrét részvételét, következésképpen azt, hogy a hatóság megindokolja az esetleges elutasítást?

(¹) Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételeket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 345. o.).

A Vestre Landsret (Dánia) által 2007. augusztus 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Danfoss A/S és AstraZeneca A/S kontra Skatteministeriet

(C-371/07. sz. ügy)

(2007/C 247/20)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Vestre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperesek: Danfoss A/S és AstraZeneca A/S

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A hatodik HÉA-irányelv (¹) 17. cikke (6) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy annak, hogy egy tagállam megtagadja az értekezletek alkalmazásával a vállalkozás étkezéjében az üzleti partnereknek és az alkalmazottaknak nyújtott étkeztetéshez használt beszerzések hozzáadottérték-adójának levonási jogát, feltétele-e az, hogy nemzeti jogszabály az irányelv hatálybalépését megelőzően rendelkezzen a szóban forgó levonás megtagadásának jogalapjáról, és hogy ezt a jogalapot az adóhatóságok a gyakorlatban úgy alkalmazták, hogy az e beszerzések utáni hozzáadottérték-adó levonásának jogát megtagadták?

2) Van-e jelentősége az 1. kérdés megválaszolásánál annak, hogy a vállalkozások által működtetett étkezdék a hatodik HÉA-irányelv 1978. évi átültetése előtt a szóban forgó tagállamban hatályban lévő nemzeti HÉA-szabályok alapján nem tartoztak a HÉA hatálya alá, hogy a levonás kizárására vonatkozó nemzeti jogszabályok nem változtak a hatodik HÉA-irányelv átültetésével, és hogy kizárólag annak a ténynek, hogy a vállalkozások által működtetett étkezdék a hatodik HÉA-irányelv átültetésével a HÉA hatálya alá kerültek, volt a következménye az, hogy a levonás kizárására vonatkozó szabály relevánssá válhatott az ilyen típusú vállalkozásokra is?

3) A levonási jogból való kizárás a hatodik HÉA-irányelv 17. cikke (6) bekezdésének második albekezdése értelmében „fenntartottnak” minősül-e, ha a hatodik HÉA-irányelv 1978. évi átültetésétől 1999-ig az alapügyekben leírt közigazgatási gyakorlat eredményeként fennállt a szóban forgó kiadás utáni HÉA levonásának joga?

- 4) Úgy kell-e értelmezni a hatodik HÉA-irányelv 6. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját, hogy a rendelkezés hatálya alá tartozik az értekezletek alkalmával az üzleti partnereknek a vállalkozás által saját étkezdjében ingyenesen nyújtott étkeztetés?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a hatodik HÉA-irányelv 6. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját, hogy a rendelkezés hatálya alá tartozik az értekezletek alkalmával az alkalmazottaknak a vállalkozás által saját étkezdjében ingyenesen nyújtott étkeztetés?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977., L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

A T-216/05. sz., Mebrom NV kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. május 22-én hozott ítélet ellen az Mebrom NV által 2007. augusztus 3-án benyújtott fellebbezés

(C-373/07. sz. ügy)

(2007/C 247/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Mebrom NV (képviselők: K. Van Maldegem ügyvéd és C. Mereu ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a jelen fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság T-216/05. sz. ügyben 2007. május 22-én hozott ítéletét;
- nyilvánítsa a fellebbező T-216/05. sz. ügyben előterjesztett kérelmeit elfogadhatónak és megalapozottnak;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett megsemmisítés iránti kérelemnek, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé érdemi határozathozatal végett; és
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát mindkét eljárás költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság a közösségi jog értelmezése és alkalmazása során nem biztosította a jog tiszteltetését az EK 220. cikk értelmében. A megtámadott ítéletben a megsemmisítési keresetet a 2037/2000 rendelet (¹) 3., 4., 5., 6. és 7. cikkének téves értelmezése és alkalmazása miatt utasította el. Az ítélet indokolása továbbá nem elégséges és egyértelmű, és számos jogi hibát és tényállásbeli tévedést tartalmaz. A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen mondta ki azt, hogy az alperes jogosan állapította meg, hogy az importőrök nem részesülhetnek többé behozatali kvótában, viszont a rendelet 7. cikkéből az következik, hogy 2005-től csak a fertőtlenítők kaphatnak kvótát (akik az importőrökkel szemben felhasználónak minősülnek). Az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy a 2037/2000 rendelet 7. cikke e tekintetben szabad választást biztosít az alperesnek. A fellebbező továbbá előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem értékelte helyesen azt, hogy az alperes ebben a vonatkozásban megfelelően gyakorolta-e az állítólagos mérlegelési jogkörét. Az Elsőfokú Bíróság azt sem állapította meg, hogy az alperes túllépte hatáskörét, és azt sem értékelte és mondta ki megfelelően, hogy az alperes megsértette-e a fellebbező jogos elvárását. Végül azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság nem határozott teljes mértékben és megfelelő módon a fellebbező kérelmében szereplő érvekről.

(¹) Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 244., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 190. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (második tanácsa) T-198/05. sz., Mebrom NV kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. május 22-én hozott ítélete ellen a Mebrom NV által 2007. augusztus 3-án benyújtott fellebbezés

(C-374/07. sz. ügy)

(2007/C 247/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Mebrom NV (képviselők: K. Van Maldegem avocat, C. Mereu avocat)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága